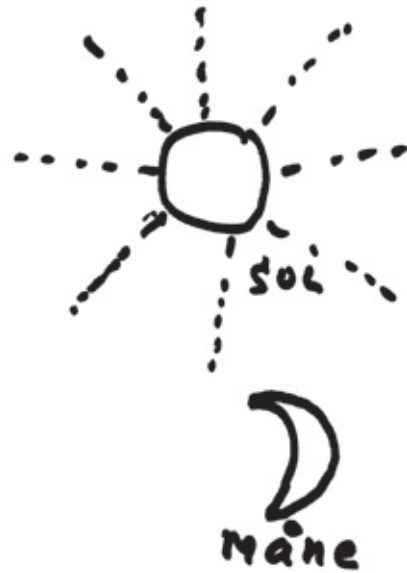

alla

VÄDER

Några minnen från Mössötiden

(från bladet "I ALLA VÄDER är SLÄKTEN BÄST",
Ann-Marie 70 år 1982)

Våra tidigaste sommarminnen har vi säkert från Mössötiden. När seklet var ungt, hade våra föräldrar hyrt en sommarvilla i västra skärgården på en underbar holme Mössö. Så småningom kom barnen in i bilden, först Sigrid, sedan Arvid o.s.v. Henrik, som är yngst i skaran, har säkert inte så många minnen från denna härliga tid?

Nu skall ni få höra, huru allt gick till. I början av juni packades våra saker in i stora klädkorgar och väskor och en riktig ångbot "Helsingfors Skärgård" förde oss till det efterlängtrade målet. Vi kom till Hästö-brygga och därifrån skulle vi ros över fjärden i Klingbergs roddbåt och sedan skulle vi vandra över holmen till villan. Antagligen gick allt åtminstone i de flesta fall bra. Så fick vi barn springa omkring barfota som kalvar på grönbeta hela sommaren. Det kändes minsann besvärligt att taga skor på sig, då återfärden till staden skulle ske på hösten.

Vi hittade på allt möjligt och omöjligt att roa oss med, bland annat uppfann vi då den första skärgårdshissen. En vacker dag tyckte vi större barn, att vi skulle hissa ner Per från vindsfönstret i andra våningen. Sagt och gjort. Vi sökte fram en pärtkorg, i vilken Per tog plats och så gjorde vi åt oss en lina, som vi fäste vid korgen och så ett, två, tre ut genom fönstret och där dinglade korgen med Per till våra mammors stora förskräckelse. Allt gick lyckligt, men antagligen fick vi oss en uppsträckning för detta upptåg.

Sigrid tyckte om att ibland skrämma sina syskon och kusiner. En gång klädde hon ut sig till zigenerska och visade sig helt plötsligt på den motsatta stranden och ropade någonting därifrån. Vi andra kände inte igen henne utan blev vettskrämda och Per, som hade klättrat upp i en tall, kom fortare än kvivkt ner därifrån. Först senare märkte vi, att det var Sigrid, som hade skrämt oss.

Ett heldagsäventyr var även våra butiksfärder. Först skulle hela skaran ros över fjärden till fasta landet och så började vandringen

till Friggesby butik. Vi vandrade längs en skogsväg, som nog var rätt så lång för våra korta ben. Då vi kom till den stora stenen, vankades det något gott, så att vi skulle orka vidare. I butiken köptes det allt möjligt och våra mammor fick nog bära det mesta, men slutligen kom vi tillbaks till stranden och började ro hemåt. Det var den tidens butiksfärd det! Inga bilar och snabbgående motorbåtar!

I augusti då blåbären började mogna for hela skaran på bärplockning till Bötö. Det var en fin holme med höga berg och långa sluttningar, rika på bär. Vi barn orkade inte så länge med bärplockandet och Arvid var den, som först satte sig för att vila. Men ack och ve, hans vita pikébyxor tyckte inte riktigt om att hamna i blåbärsriset. Man kan nog säga att det inte var riktigt fläckfritt!

I vår lekstuga hade vi kalas och i motorbåten på land med en gammal sprutkanna som motor kunde vi roa oss dagarna i ända. Det finns säkert många andra roliga minnen från våra utfärder till någon holme eller till "flata bergen" för att leka.

Ibland for vi ut med pappa Frans' segelbåt, men det fick inte vara alltför blåsigt. Småttingarna var då tvungna att sitta på båtbottnet för att inte ramla i sjön, då bommen skulle föras från den ena sidan till den andra.

Då vår morfar, som hade varit på besök i Finland från Amerika, reste tillbaks med ångbåt, åkte vi alla ut till Bötesörs för att med lakan vinka åt honom. Vi hoppades på att han skulle se oss och att ingen skulle tro, att vi var några som råkat i sjönöd. Ja, detta var sådant som hände i den gamla, goda tiden!

